

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

№ 17
15 Μαη '78
τιμή 5 δραχ.

Αφιέρωμα στο
ΜΑΗ '68 6ελ. 3,4,5

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η διεύρυνση της Ν.Δ

"ΑΝΟΙΓΜΑ" ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΓΙΑ ΣΤΑΘΕΡΗ ΠΟΡΕΙΑ ΔΕΞΙΑ

Η "διεύρυνση" της Νέας Δημοκρατίας με το δίδυμο Μη τσοτόνη - Κανελλόπουλου επί βεβαιώνει και επίσημα την άνοχη της κυβέρνησης Καραμανλή για νέα στηρίγματα. Η προσχώρηση μερικών υπολειμμάτων από την παλιά "μεγάλη δημοκρατική παράταξη" του Κέντρου, όμως, δεν πρόκειται να της λύσει τα προβλήματα όπως δεν τα έλυσε και η εκλογική μονοβρα του περασμένου Νοέμβρη. Μπροστά στη λαϊκή αγανάκτηση που συσσωρεύεται καθώς η κυβέρνηση προωθεί τις επιθέσεις των άφεντικιών, το πιο μεγάλο - και κρυφό - στηρίγμα της κυβέρνησης παραμένουν τα κόμματα της αντιπολίτευσης που έμπο δίζουν αυτή την αγανάκτηση να εκφραστεί ανοιχτά ενάντια στην κυβέρνηση.

οι κριτικές στιγμές μιας καθημερινής αναμέτρησης ανάμεσα στην κυβέρνηση και την αντίσταση του μαζικού κινήματος. Μετά από όλα αυτά, ο ανασχηματισμός είναι μια προσπάθεια της κυβέρνησης να πάρει ανάσα πριν να συνεχίσει και να κλιμακώσει τις επιθέσεις της. Αυτή την αναζωογόνηση η κυβέρνηση Καραμανλή ελπίζει να την πετύχει δυναμώνοντας την λεγόμενη "έθνική ένότητα" και ενισχύοντας το δικό της ηγετικό ρόλο μέσα σ' αυτήν.

μάτα της αντιπολίτευσης να την ακολουθήσουν προς τα δεξιά, να διατηρήσουν το κλίμα της "έθνικής ένότητας" απέναντι σε μια "κεντροδεξιά" κλέον κυβέρνηση. Ταυτόχρονα δυναμώνει τη δική της κομματική θέση, ιδιαίτερα απέναντι στο ΠΑΣΟΚ, στο συναγωνισμό για το ποιος θα κληρονομήσει τους άστεγους κομματάρχες (και ψηφοφόρους) μετά την ουσιαστική διάλυση της ΕΔΗΚ. Και φυσικά για όσους δεν αποδέχονται αυτή την "έθνική ένότητα" και τη συντηγμένη πορεία της προς τα δεξιά υπάρχει τώρα και ο νέος 509.

θεύ με τον Κάρτερ και τον Έτσεβιτ στα τέλη Μάη. Το ΠΑΣΟΚ είναι διατεθειμένο να αφήσει την πρωτοβουλία στον Καραμανλή να καλέσει κάποια επιγμή εκλογές και τότε να "μετρηθεί" μαζί του γιατί ο κούρος κέρδισε περισσότερους κεντρικούς ψηφοφόρους. Στο μεταξύ καμιά κινήτοποίηση δεν πρέπει να διαταράξει τη "μάχη" για την κληρονομιά του κέντρου. Τα δύο ΚΚΕ (εσ) προγραμματίζουν ότι το θέμα δεν είναι να αλλάξει η κυβέρνηση υπονογού, αλλά να αλλάξει πολιτική. Και συμβουλεύουν την κυβέρνηση να ακολουθήσει "μια άλλη πολιτική" που να στηρίζεται στην άποδοχή της από τον εργαζόμενο λαό. Το ΚΚΕ (εσ) συγκεκριμένα προτείνει ότι αντί να διευρύνεται η κυβέρνηση με άτομα θα έπρεπε να διευρύνεται με συναργασίες με τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Έτσι, ελπίζει το ΚΚΕ (εσ), μέσα από μια σειρά κυβερνητικές συνεργασίες ή κυβερνητική πολιτική θα μετατοπίζεται σε όλο και πιο δημοκρατικές και λαϊκές κατευθύνσεις. Στην ουσία αυτό που γίνεται είναι ότι η αντιπολίτευση μετατοπίζεται σε όλο και πιο δεξιές θέσεις περιμένοντας το κλάσμα του Καραμανλή για κυβέρνηση συναργασίας.

τότητα; Με 24ωρες συμβατικές απεργίες μέσα από γραφειοκρατικά συντονιστικά όργανα; Η χτύποντας την ένδοτητα και την οργάνωση των εργατών στους τόπους δουλειάς στον αγώνα για τις αυξήσεις και το 40ωρο. Πώς θα τσακίσουμε τον κρατικό συνδικαλισμό; Με καλέσματα στη ΓΣΕΕ να αναλάβει τις ευθύνες της και την ένδοτητα με τους κυβερνητικούς εργατοκατέρες; Η αφήφώντας τους νόμους του κρατικού παρεμβατισμού, τόν 330 και τόν 3239. Πώς θα τσακίσουμε την αστυνομική τρομοκρατία; Με "μάχες" στη βουλή "άρθρο με άρθρο"; Η χτύποντας τη μαζική συμπαράσταση σε κάθε αγωνιστή που η κυβέρνηση σέρνει στις φυλακές. Πώς θα τσακίσουμε τις φασιστικές προβοκάτσιες; Καλύπτοντας το υπουργείο Δημόσιων Έργων να ενεργοποιηθεί; Η διαλύοντας τις συμμορίες τους όπου τολμούν να έμφανιστούν. Πώς θα τσακίσουμε τις άπειλές του ΝΑΤΟ, της ΕΟΚ, των Αμερικάνων; Ζητώντας από τον Καραμανλή να μη στηρίξει μόνο στη δύση αλλά και στην Ανατολή και στους πυρηνικούς εξοπλισμούς; Η με τη μαζική κινήτοποίηση ενάντια στις "συμφωνίες-πακέτο" και τις πολεμικές προετοιμασίες.

Έξη μόλις μήνες μετά τις εκλογές η κυβέρνηση Καραμανλή φάχνει για ένισχυση. Αμέσως μετά την εκλογική της "ανάδωση" η κυβέρνηση είχε προχωρήσει σεμιά σειρά επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους. Έφτιαξε τη βυλολογική Σύμβαση του '78 που πεσοκόβει τα μεροκάματα, φέψισε τον καινούργιο προϋπολογισμό που κόβει τις κοινωνικές δαπάνες για να ρίξει κονδύλια στους πολεμικούς εξοπλισμούς και για "κίνητρα" στους βιομήχανους. Πέρασε χέρι με χέρι με τους φασίστες τόν νέο 509. Έτοιμασε συστηματακά τόν "κλείσιμο του Κυπριακού και την ένισχυση της Νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ σύμφωνα με τις έπιθυμίες των Αμερικάνων και της ΕΟΚ. Για να περάσει όλα αυτά τα χτυπήματα η κυβέρνηση συγκροτήθηκε και συγκροτείται καθημερινά με τους εργαζόμενους, με τους αγρότες, με τη νεολαία. Η μάχη της αστυνομίας με τους φοιτητές στην κατάληψη της Πάτρας, η μάχη με τους καπνοπαραγωγούς στο Άγριονο, η μεγάλη συγκέντρωση της Αθήνας ενάντια στο τρομοκ-

Η κυβέρνηση ξέρει πολύ καλά τη χρησιμότητα του "ήπιου πολιτικού κλίματος" της "έθνικής ομοψυχίας", της "άποφυγής της πολιτικής όδύτητας". Ξέρει πολύ καλά ότι μόνο χάρη σ' αυτή την ταχτική έχει καταφέρει μετά από κάθε προκλητική επίθεσή της να έντονώνει τις αντιδράσεις των εργαζομένων με την βοήθεια των κομμάτων της αντιπολίτευσης που ζητούν σύνεση και συγκράτηση για "να μην επέλθει ρήξη".

Με την προσχώρηση του Μητσοτάκη, Βαρδινουγιάνη και του Κανελλόπουλου (και προοπτικά τόν Πεσματζόγλου που περιμένει στα παρασκήνια) η Νέα Δημοκρατία εμφανίζεται ότι κάνει άνοιγμα προς τόν Κέντρο, τήν ώρα ακριβώς που προωθεί την σκλήρυση της πολιτικής κατάστασης προς τα δεξιά με την έπιστροφή στο ΝΑΤΟ, τόν "εύρωπαϊκά" τρομοκρατικά μέτρα κλπ. Με τόν έλιγμό αυτό διευκολύνει τόν κόμ-

Απέναντι σ' αυτή τη ταχτική της κυβέρνησης τόν κόμματα της αντιπολίτευσης προσαρμόζουν τη δική τους ταχτική απαιτώντας από τόν μαζικό κίνημα συνεχώς ύποχωρήσεις. Ένώ όλα τόν κόμματα της αντιπολίτευσης κάνουν τη διακίστωση ότι η "διεύρυνση" είναι ένδειξη αδυναμίας της κυβέρνησης, από κετ και πέρα δεν είχαν τίποτε να προτείνουν - σά να είναι κάποιοι ούδέτεροι "πολιτικοί παρατηρητές": αναλύουν, σχολιάζουν, προβλέπουν και αυτό είναι όλο.

Τόν ΠΑΣΟΚ προβλέπει εκλογές. Δέ ζητάει, όμως, έκλογες, δεν καλεί τήν κυβέρνηση να παρατηθεί - έστω και αν καταγγέλει ότι ο Καραμανλής θα αναλάβει "άπαράδεκτες δεσμεύσεις" όταν πάει στην Αμερική και συναντη-

Οι εργαζόμενοι, οι αγρότες, η νεολαία που αντιμετοπίζουν καθημερινά κτηπήματα της κυβέρνησης δεν μπορούν να στηρίζουν τις ελπίδες τους σε καμιά "διεύρυνση" - είτε όπως τήν εφαρμόζει η κυβέρνηση, είτε όπως τή φαντάζεται η αντιπολίτευση. Τόν βάρος πέφτει πάνω στους αγωνιστές μέσα στα εργοστάσια, στις σχολές, στις γειτονίες, να οργανώσουν τήν πραγματική αντίσταση τόν μαζικού κινήματος στη κυβέρνηση Καραμανλή και τις επιθέσεις της. Μπροστά σε κάθε αγωνιστή μπαίνει επιτακτικά η έπιλογή ανάμεσα στη γραμμή της μαζικής πάλης και στη γραμμή των συνεργασιών και τόν κοινοβουλευτικού χαρτοπόλεμου.

Μέσα απ' αυτές τις εκλογές περνάει ο δρόμος της αντίστασης στις επιθέσεις της κυβέρνησης και των άφεντικιών και όχι μέσα από συμβουλές στον Καραμανλή για τόν "πώς λύνονται τόν προβλήματα τόν τόπου".

"... Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΛΑΥΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ."

σκίτσο τόν Γ. Ίωάννου από τόν Βήμα

Σ' αυτό τόν Φύλλο
Τόν 10^ο Συνέδριο τόν ΚΚΕ 6ελ. 10
Πάλι ενάντια τόν τρομοκρατία 6ελ. 6-7

Ζήτω οι καταλήψεις των έργων - στασιών.

ένότητα εργατών - αγροτών

REFORMES

ρεφορμισμός - χλωροφόρμιο

Η ψήφος δεν αλλάζει τίποτα

Η πάλη συνεχίζεται.

στα πανεπιστήμια

Γιατί συνεχίζουμε την πάλη μας; Γιατί αγωνιζόμαστε; Αγωνιζόμαστε ενάντια στο ταξικό Πανεπιστήμιο...

τί οργανώνεται έτσι ώστε το έκτακτο-δευτικό σύστημα να εξασφαλίζει την παραγωγή άδμων χωρίς κριτική...

στα εργοστάσια

Από μία προκήρυξη που μοίρασαν οι εργάτες της Ρενώ "Εάν θέλουμε αύξησης στα μεροκμάτα μας και οι διεκδικήσεις μας για τις συνθήκες δουλειάς να κερδηθούν...

ΜΑΗΣ '68: ΟΤΑΝ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ ΗΤΑΝ Η ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΑΔΟΥ ΝΑΤΟΥ.

Τό έκανασατικό ζεσήκωμα το Μάη του 68 δέν ήταν ξαφνικό. Ήταν τό ζεσσαμα μιάς συσσωρευμένης πάλης που είχε αρχίσει στά μέσα της δεκαετίας του 60 σε διάφορες χώρες της Ευρώπης...

τά εργοστάσια και ξανάστασαν ο'αυτά την κόκκινη σημαία του σοσιαλισμού. Σ'αυτή τους την πάλη παρέσυραν και όλους τους άλλους εργαζόμενους...

Φοιτητές, δασκάλιοι, εργάτες ένωμενοί

ενότητα εργατων-φοιτητων

Τίς πρώτες μέρες του Μάη, κάθε βράδυ έκαίρα με τό αυτοκίνητό μου 5-6 εργάτες - οι περισσότεροι από αυτούς μέλη του ΓΚΚ - και τους πήγαινα στην Σορβόνη.

έπισπες διαδηλώσεις των συνδικάτων όπου μόνο μερικά συνθήματα, κεντρικά καθορισμένα, έκυτρεπόταν.

στους στρατώνες στις γειτονιες

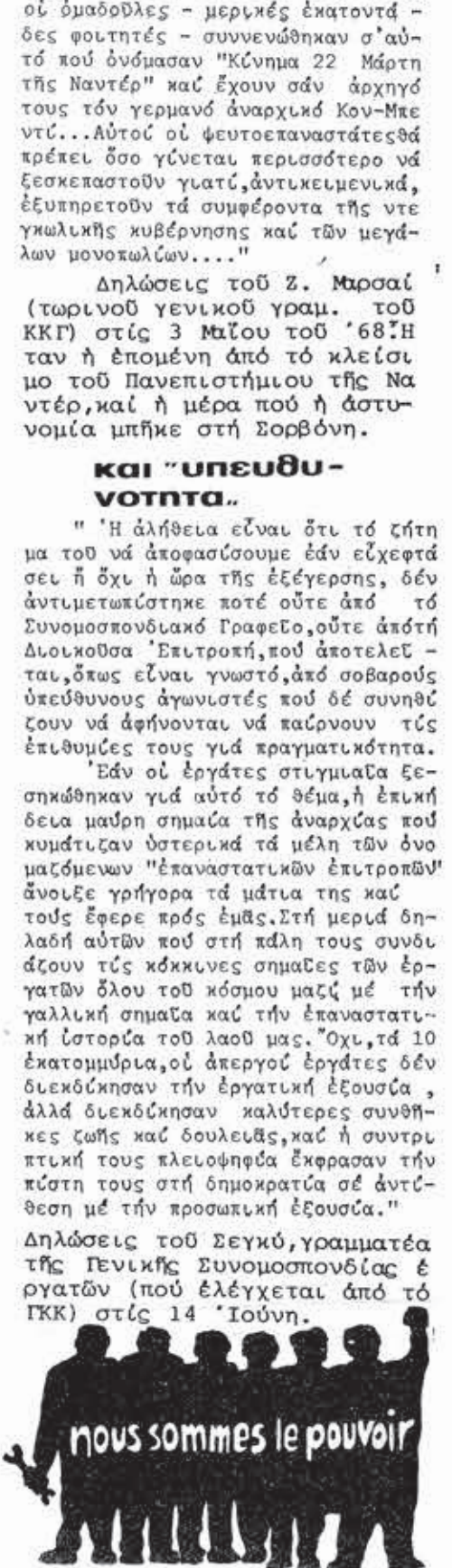
"... Όπως όλους τους κληρωτούς, μάς έχουν περιωρίσει μέσα σε ένα στρατόπεδο. Μας προειτομάζουν για να επέμβουμε με οάν καταπιεστικές δυνάμεις..."

"... Όχι σιδηροδρομικοί και οι αγρότες συμφωνήσαν να μεταφέρουν πατάτες που θά μοιραστούν τομάμα στο σταθμό του Σαλν-Λαζάο."

πουλο) έχει καταληφτεί και τό μπακλίκια έχουν τίς εβέξ πινανιές: "έδω οι τιμές έχουν εγκριθεί από την άπεργιακή Έπιτροπή..."

Η ΜΙΖΕΡΙΑ ΤΩΝ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΩΝ

"Έτσι οι δραστηριότητες των ψευδοσυνδικαλιστικών ομάδων - που δέν έχουμε κάθε κοτέ να καταδικάζουμε - έχουν πάρει τέτοια έκταση που βλάπτει και την κλειοφφηρία των φοιτητών, την παραμονή των ζεξτάσεων..."

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΖΗΤΩ Η ΠΑΡΑ, Η ΓΑΡΗ ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ

10° ΣΥΝΕΔΡΙΟ: ΤΟ ΚΚΕ ΔΙΝΕΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑΣ

Στις 15 - 20 Μάη γίνεται το 10ο Συνέδριο του ΚΚΕ. Στις τέσσερις μήνες που πέρασαν από τη δημοσίευση των "θέσεων" της Κεντρικής Επιτροπής, οι πολιτικές εξελίξεις πρόβαλαν ακόμα πιο πιεστικά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το ΚΚΕ στο συνέδριό του. Η κλιμάκωση των επιθέσεων από τη μεριά της κυβέρνησης Καραμανλή σε όλα τα μέτωπα, (Συλλογικές Συμβάσεις, Τρομοκρατικό Νομοσχέδιο, σχέσεις με ΕΟΚ και ΝΑΤΟ κλπ) ή επίμονη αντίσταση του μαζικού κινήματος, (άπεργιακό κύμα, αγροτικές κινητοποιήσεις, Κατάλυση στην Πάτρα) οι ανακατατάξεις στα πολιτικά κόμματα (διάλυση ΕΔΗΚ, κρίση στο ΚΚΕ (εσ) όλες οι εξελίξεις μέσα στο τετράμηνο αυτό υπογράμμισαν τις αντιφάσεις της ρεφορμιστικής πολιτικής του ΚΚΕ, στις οποίες προσπαθεί να δώσει διέξοδο το 10ο Συνέδριο.

Αυτό, ως ένα βαθμό καθρεφτίστηκε και στα κείμενα μελών και όπαδων του ΚΚΕ που δημοσίευσε ο Ριζοσπάστης στα πλαίσια της συζήτησης πάνω στις θέσεις. Βέβαια, τα όρια στα οποία κινήθηκε αυτή η συζήτηση ήταν περιορισμένα. Τα διέξοδα της ρεφορμιστικής προοπτικής καθάρζει το ΚΚΕ δέν έχουν για την ώρα συνταράξει τη βάση του μέσα από μια ανοιχτή κρίση, όπως συνέβηκε στο ΚΚΕ (εσ). Αντίθετα η αϊγλή της έκλογικής νίκης του περασμένου Νοέμβρη είναι ακόμα πρόσφατη και σκεπάζει πολλά από τα προβλήματα. Όμως, πύω από τον κανηγρικό τόνο της σύλληψης του 10ου Συνεδρίου κρύβεται ή δυναμική των εξελίξεων που οδηγεί το ΚΚΕ, όπως και κάθε ρεφορμιστικό φορέα, στην κρίση.

στροφή δεξιά

Τό πρώτο σημείο που πρέπει να πάρουμε υπ όψη εξέτάζοντας την πορεία του ΚΚΕ προς τό Συνέδριο είναι ή μετακίνηση του προς τά δεξιά. Η ίδια ή έκλογική επιτυχία του ΚΚΕ, συνδιασμένη με την κρίση στο ΚΚΕ (εσ) και την ουσιαστική διάλυση της ΕΔΗΚ, δημιούργησαν συνθήκες που δίνουν μεγαλύτερες ευκαιρίες για τό ΚΚΕ να αναγνωριστεί από τό άστικό κόμμα σαν "υπεύθινος συνομιλητής", σαν ο πολιτικός φορέας που συμπληρώνει τό φάσμα της "έθνικης ενότητας και δημοψυχίας" από τό άριστερά. Τό ρόλο αυτό τον εκπαιδεύει τό ΚΚΕ, όπως φαίνεται τόσο από τις διακηρύξεις του όσο και από τις πράξεις του: ή περιβόητη διακήρυξη της Κ.Ε το καλοκαίρι του 76 στην αϊχη της κρίσης του "Χόρα" που καλοόσε σε ενότητα "των πολιτικών δυνάμεων του τόπου", ή μόνη εκπύωση της ενότητας με τους εργατοκράτες της ΓΕΕΕ και του ΕΚΑ και πληθος άλλα παραδείγματα δείχνουν καθαρά τό εϊδους συνεργασίες επιδιώκει τό ΚΚΕ. Τό γεγονός ότι αυτή τη στιγμή είναι ουσιαστικά τό τρίτο σε δύναμη κόμμα (μετά ή Νέα Δημοκρατία και τό ΠΑΣΟΚ) ανούγει πύω πολλές δυνατότητες για τέτοιες συνεργασίες, πρόγμα που οδηγεί τό ΚΚΕ να προσπαθεί να σταθεϊ στο ύψος της "υπευθύνότητας" των περιστάσεων, δηλαδή σε ακόμα πιο δεξιά γραμμή.

Στη πραχτική του ΚΚΕ ή μετατόπιση αυτή είναι φανερή σε όλο τό διάστημα από τον περασμένο Νοέμβρη από τό γιορτασμό του Πολυτεχνείου, όπου ή ΚΝΕ πρώτη συμμορφώθηκε με ή κυβερνητική απόφαση να μη γίνει πορεία, μέχρι την κατάληψη της Πάτρας όπου ή ΚΝΕ ξεπέρασε την κυβέρνηση σε ζήλο στην εκστρατεία αποκόνωσης των φοιτητών, τό ΚΚΕ δύνει μαθήματα "υπευθύνότητας".

Η άλλη όψη αυτών των "έπιτυχιών" του ΚΚΕ είναι τά ανοίγματα που κάνουν οι θέσεις για τό 10ο Συνέδριο προς τον ευρωκομμουνισμό. Τά άστικά κόμματα έχουν την άπατηση από τό ΚΚΕ όχι μόνο να είναι αλλά και να φαίνεται "υπεύθυνο" να διακηρύξει δηλαδή ανοιχτά ή προσήλωσή του στην κοινοβουλευτική δημοκρατία, τον κλουραλισμό και την έναλ

λαγή των κομμάτων - όπως τό ευρωκομμουνιστικά άδελφά κόμματα. Προς αυτή την κατεύθυνση κάνουν ορισμένα βήματα οι θέσεις για τό 10ο: καταδικάζουν τον ευρωκομμουνισμό του ΚΚΕσ αλλά αφήνουν ανοιχτή την προοπτική να ακολουθήσει και τό ΚΚΕ τό παράδειγμα του Ιταλικού ή του Γαλλικού ΚΚ.

ανησυχίες

Αυτά τά ανοίγματα, όμως, δέν είναι μια εύκολη στροφή για τό ΚΚΕ που τόσα χρόνια ήμπανίζεται σαν άριστερός επικριτής του "ευρωκομμουνιστικού αναθεωρητισμού".

Δέν είναι συμπτωματική ή εδαισησία που εκφράστηκε σε πολλά γράματα στο Ριζοσπάστη άπέναντι σε όποιαδήποτε άμφισβήτηση του "δουκτατορία του προλεταριάτου" καθώς και γύρω από τό ζήτημα του "είρηνικού περασματος". Βέβαια ή συζήτηση γύρω από ή δικτατορία του προλεταριάτου από τις στήλες του Ριζοσπάστη περιωρίστηκε στη χρησιμοποίηση του όρου και δέν άπλώθηκε καθόλου στο περιεχόμενο. Τό γεγονός δηλαδή ότι αυτό που οι θέσεις παρουσιάζουν σαν προλεταριακό κράτος (μετεξέλιξη χωρίς ρήξη από την κοινοβουλευτική δημοκρατία, πάντα με την θέληση της πλειοψηφίας (θέσεις 57) και με έγγησεις για έλευθερία δράσης όλων των κομμάτων (θέσεις 61)) δέν είναι καθόλου αυτό που οι κλασικοί δυνάσαν δικτατορία του προλεταριάτου, δέν ήύχτηκε στις στήλες του Ρ. Οι επιφυλάξεις και οι κριτικές άπέναντι στις θέσεις στράφηκαν άποκλειστικά ενάντια στη προοπτική του να εγκαταλείψει ανοιχτά τό ΚΚΕ τον όρο "δικτατορία του προλεταριάτου". Αυτή ή περιορισμένη κριτική από ή μια μεριά φανερώνει τις ψευδαισθήσεις που υπάρχουν στη βάση του ΚΚΕ ότι παλεύει για ή δικτατορία του προλεταριάτου, ταυτόχρονα όμως φανερώνει ότι άγνωστές της βάσης του ΚΚΕ διαισθάνονται την προοπτική μιας ευρωκομμουνιστικής στροφής και αντίστέκονται σ' αυτή.

Τό ίδιο συμπέρασμα βγαίνει και από ή συζήτηση γύρω από τό "είρηνικό πέραςμα". Η ήφιση του τρομοκρατικού νόμου, του νέου 509, έχει δώσει διαστάσεις τραγικής ειρωνείας σ' αυτή ή συζήτηση. Τό νόημα έχει μια συζήτηση για "είρηνικό όδρο" την ώρα που ή κυβέρνηση δείχνει προσηγορικά την άπόφαση της να χρησιμοποίησει τους μηχανισμούς της κρατικής βίας για να "προστατεύσει τό πολύτευμα";

Όσο και άν τό ΚΚΕ θέλει να προχωρήσει σε θέσεις που να διευκολύνουν περισσότερο ή συνεργασία του με τά άστικά κόμματα, οι ίδιες οι καθημερινές πολιτικές εξελίξεις ξεμπροστίζουν αυτή την προσπάθεια και δημιουργούν άνησυχίες στη βάση του.

"ΚΑΤΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΩΡΑ, ΝΑ ΔΟΔΕΙ ΜΙΑ ΛΥΣΗ.."

Τό δεύτερο βασικό σημείο όπου πρέπει να σταθεύμε εξέτάζοντας τις προοπτικές του ΚΚΕ μπροστά στο 10ο Συνέδριο είναι ή έλλειψη συγκεκριμένης άμεσης πολιτικής προοπτικής. Οι θέσεις για τό Συνέδριο προσδιορίζουν κάποια δημοκρατική "άλλαγή" που επιδιώκει στρατηγικά τό ΚΚΕ. Όπως, όμως, χαρακτηριστικά όμολογεί ο Θωμάκης στη συνέντευξη τύπου που έδωσε στις 10/5, τό ΚΚΕ, διαχωρίζει την προοπτική αυτής της άλλαγής από τά άμεσα προβλήματα.

Νά πύω τό διατύπωσε (βλέπε Ριζοσπάστη 11/5): "Έμεις ήπολογύουμε ότι μπορούμε να πάμε στην άλλαγή αυτή μέχρι και με τό ΠΑΣΟΚ - όπως είναι σήμερα οι πολιτικές δυνάμεις. Άλλά έμεις δέν περιοριζόμαστε άποκλειστικά σ' αυτό τό πλαίσιο. Δέν

λέμε ότι τώρα δέν θα κάνουμε τίποτα άλλο, θα συγκεντρώνουμε αυτές τις δυνάμεις για να κάνουμε την άλλαγή και άδιαφορούμε για τά άλλα. Έμεις ξέρουμε ότι υπάρχουν σήμερα προβλήματα άμεσα που πουάνε πολύ κόσμο. Άκόμα και κόσμο που δέν θέλει την άλλαγή. Είναι προβλήματα δημοκρατίας, οικονομικά προβλήματα και άν θέλετε, και προβλήματα εξάρτησης. Ξέρουμε κόσμο που λέει -κάτι να πάρουμε τώρα, να δώσει μια λύση, κάποια άμεση προσωρινή διέξοδος και βλέπουμε τά άλλα. Γι' αυτό ταυτόχρονα υπέρ της συνεργασίας άκόμα και με άστικές πολιτικές δυνάμεις."

Σ' αυτή την τοποθέτηση μέσα σε λίγες άράδες βρίσκεται ή ούσία της πολιτικής του ΚΚΕ. Άμεσος στόχος του ΚΚΕ είναι οι κρατικές συνεργασίες με τό άστικό κόμμα που εξασφαλίζουν κάποια άνταλλάγματα και δύνουν κάποια προσωρινή διέξοδο.

Πύω από τις μεγάλες καταγγελίες ενάντια στον "αύταρχικό και άτλαντικό κατήφορο της κυβέρνησης" και τις διακηρύξεις ότι μόνη λύση είναι ή "άντιμονοπωλιακή και άντιιμπεριαλιστική συσείρωση" προβάλλει ή πραγματικότητα της πολιτικής που προωθεί τό ΚΚΕ, της ταξικής συνεργασίας. Την άμεση λύση άπέναντι στην τρομοκρατία στη λιτότητα και τά ξεπουλήματα τό ΚΚΕ ή βλέπει μέσα από την ενότητα με τον άστικό πολιτικό κόσμο ώστε "κάτι να πάρουμε τώρα", να δώσει "κάποια άμεση προσωρινή διέξοδο και βλέπουμετά άλλα".

Πύω από ή σκόπιμη άπροόδιο ρισία των άμεσων πολιτικών στόχων του ΚΚΕ κρύβεται τό γεγονός ότι τό ΚΚΕ δέν τολμάει άκόμα να διακηρύξει ανοιχτά αυτούς τους στόχους. Δέ χρειάζεται όμως να φάεουμε πολύ για να άνακαλύψουμε που είναι συγκεκριμένα ή "άμεση προσωρινή διέξοδος". Τό γεγονός ότι σε όλόκληρο τό κείμενο των θέσεων για τό 10ο Συνέδριο τό ΚΚΕ πουθενά δέ μιλάει για πύωση της κυβέρνησης Καραμανλή (ένω αντίθετα άναπτύσσει κολλητή έπιχειρηματολογία για την ά

νάγκη μιας άλλης πολιτικής χωρίς πουθενά να την συνδέει με άνάγκη μιας άλλης κυβέρνησης) μαρτυρεί τό μυστικό προς τό που βλέπει τό ΚΚΕ την "άμεση προσωρινή διέξοδο". Άν πάρουμε υπόψη μας και τις έκκλησεις τύπου Καλούδη (κύριο άρθρο στο Ριζοσπάστη στις 9 'Απρίλη), που ζητάει από την κυβέρνηση Καραμανλή να ακολουθήσει μια πολιτική που θα έχει την υποστήριξη του εργαζόμενου λαού, γίνεται φανερό ότι τις συνεργασίες και τά "διέξοδα" τό ΚΚΕ τά βλέπει κάτω από την ήγεσία του Καραμανλή, στα πλαίσια πολιτικών εξελίξεων που διευρύνουν την "έθνικη ενότητα" προς τό άριστερό χωρίς να άμφισβητούν την Καραμανλική ήγεμονία.

Μπροστά σ' αυτούς τους προσανατολισμούς του ΚΚΕ ή συζήτηση για τό Συνέδριο από τις στήλες του Ριζοσπάστη άποκαλύπτει δέν τολμάει άκόμα να τους διακηρύξει ανοιχτά. Τά μέλη του και οι όπαδοί του φανταζονται τό κόμμα τους έπι κεφαλής της άλλης ένάντια στις κυβερνητικές αντιλαϊκές επιθέσεις. Παραπλημμυμένη από τις άποκριτικές διακηρύξεις ενάντια στην "Καραμανλική άριστερά" ή εργατική βάση του ΚΚΕ τρέφει άύτακτες για "πρωτόκορρολό στη πύλη που θα βάλει τέρμαστη κυριαρχία της δεξιάς" και άδυναται να δει ότι τό ΚΚΕ κρατεί ή σκυτάλη της "Καραμανλικής άριστεράς" μετά τό παραπτώμα του ΚΚΕσ στις έκλογές. Όσο, όμως, και άν κανηγορεύει ή ήγεσία του ΚΚΕ για αυτό την "άραγή ενότητα των γραμμάτων του" δέ μπορεί να κοιμάται ήσυχη. Γιατί ο ρόλος που φιλοδοξεί να παίξει άπαιτεί ένα κόμμα διαπαιδαγωγημένο στο ευρωκομμουνιστικό πνεύμα των "ιστορικών συμβασμάτων" και όχι μια βάση που άυπατάται ότι τό "προλεταριακό" ΚΚΕ θα τιθασεύσει τό "μικροαστικό" ΠΑΣΟΚ και θα τό εντάξει σε μια "άντιμνοπωλιακή συμπράξη" κάτω από την ήγεσία του για να γκρεμίσουν την άλιγαρχία και ή δεξιά.

Σε ποίο σημείο θα μπει σε ανοιχτή κρίση αυτή ή άκροβατική ίσορροπία του ΚΚΕ ανάμεσα στις άριστερές διακηρύξεις και την όλο και πιο δεξιά πολιτική είναι δύσκολο να προσδιοριστεί με ακρίβεια. Πάντως, καθώς ο ρυθμός των πολιτικών εξελίξεων επιταχύνεται, καθώς ή κυβέρνηση κλιμακώνει τις επιθέσεις της και προκαλεί τό μαζικό κίνημα, ή προοπτική αυτή γίνεται πιο κοντινή.

Όσο για τό 10ο Συνέδριο, αυτό δέν κινδυνεύει να διαταραχτεί, από τις όποιεσδήποτε ανησυχίες της βάσης του ΚΚΕ. Έχει φροντίσει για αυτό ή έσωτερική "δημοκρατία" του ΚΚΕ που ή λειτουργία της στη προσυεδριακή περίοδο περιέγραφε παραστατικά ένα γράμμα στο Ριζοσπάστη της 22 'Απρίλη:

"Είναι δυνατό ποτέ ή καθοδήγηση που βρίσκεται υπό άγρευση άπό διεργονύται έκλογές για καινούργια καθοδηγητικά όργανα να προτείνεται στα μέλη της ΚΟΒ που βράζουν στο ίδιο κάδου κοινούς πρέπει να εκλέξουν για καθοδηγητικό όργανο και για άντιπροσώπους για την άχτιδιώκη συνδιάσκεψη;... Όσο και να λέει ή καθοδήγηση του Κόμματος ότι ή πρόταση δέν δεσμεύει τά μέλη του κόμματος, ή πράξη άποδεικνύει ότι όχι μόνο τά δεσμεύει, αλλά και ή διαφώνια τους στην πρόταση του άνωτέρου οργάνου θεωρείται άδικο σημάδι. Μ' αυτό τό τρόπο έκλογής και των καθοδηγητικών οργάνων και των άντιπροσώπων για τό συνέδριο, πράκται ούσιαστικά όχι για έκλογική κανονική με συζήτηση και σύγκρουση άπόψεων, αλλά για τοποθέτηση πάντων από την καθοδήγηση."